

Šlovinimo aukos

***Pagrindinė eilutė: "Todėl per Jį nuolat aukosime
Dievui šlovinimo auką, t. y. savo lūpų vaisių,
dėkodami Jo vardui".
Hebrajams 13:15.***

***Pasirinkta Raštų ištrauka:
Žydams 13, 12-21***

Šiandienos pamokoje apaštalas Paulius kalba tiek apie Jėzaus auką ir tarnystę, tiek apie Jo pėdomis einančių sekėjų - Bažnyčios - auką ir tarnystę. Tai darydamas, apaštalas atsigręžia į Izraelio palapinės įrengimo tarnystę ir aukas, išsamiai aprašytas Išėjimo ir Kunigų knygose. Paulius teigia: "Mes turime aukurą, nuo kurio neturi teisės valgyti tie, kurie tarnauja palapinei. Tų gyvulių, kurių kraują vyriausiasis kunigas atneša į šventyklą už nuodėmę, kūnai deginami už stovyklos ribų. Taip pat ir Jėzus, kad savo krauju pašventintų tautą, kentėjo už vartų. Tad išeikime pas Jį už stovyklos ribų, nešdami Jo papiktinimą". - Hebrajams 13,10-13

Toliau Paulius, kaip užrašyta mūsų raktinėje eilutėje, ragina Jėzaus sekėjus nuolat aukoti Dievui "šlovinimo auką". Toliau jis apibūdina šią auką kaip

"mūsų lūpų vaisius, kuriais dėkojame Jo vardui", o paskui priduria: "Daryti gera ir bendrauti nepamirškite, nes tokiomis aukomis Dievas gėrisi". - 15, 16 eilutės

Šie apaštalo žodžiai mums primena smilkalus, kurie buvo barstomi ant palapinės auksinio smilkytuvo anglių ir skleidė malonų kvapą, prasiskverbiantį į Švenčiausiąją, simbolizuojantį Dievo buvimą. (Iš 30, 1-8). Be abejo, šlovinimo aukos, mūsų lūpos, dėkojančios Dievui, darančios gera ir bendraujančios tarpusavyje, yra tarsi smilkalai, malonus kvapas mūsų dangiškajam Tėvui. Kitoje vietoje Paulius apie tokias aukas kalba kaip apie "malonaus kvapo kvapą, Dievui priimtina, malonią auką". - Filipiečiams 4, 18.

Kalbėdamas apie kitą mūsų temos aspektą, apaštalas rašė: "Juk tuo, kad Jis [Jėzus] mirė, Jis vieną kartą numirė nuodėmei. ... Taip ir jūs patys laikykite save mirusiais nuodėmei". (Romiečiams 6,10-11). Džiaugiamės, kad Paulius mums primena, jog mūsų mirtis nuodėmei yra skaičiuotinas dalykas dėl to, kad vis dar esame netobuli kūne. Tačiau dėl Jėzaus kraujo priskyrimo už mus turime dieviškąjį įgaliojimą savo auką ir tarnystę laikyti "šventa, Dievui priimtina". - Romiečiams 12,1

Tai nuostabi privilegija ir didelė garbė, į kurią buvome pakviesti, ir tik turėdami tikėjimą, kad Kristaus kraujas padaro mūsų auką priimtina, galime įvertinti šio palaimingo vaidmens, kurį turime dieviškoje sutaikinimo programoje, tikrovę. Galime tikėti, kaip Paulius, kad nors ir nesame "patys iš savęs pakankami, kad galėtume ką nors manyti kaip iš savęs, bet mūsų pakankamumas yra iš Dievo". (2 Kor 3, 5). Galime priimti patikinimą, kad mūsų Adomo netobulumą dengia Kristaus teisumo drabužis, todėl esame priimtini Dievui kaip būsimi vieno Kristaus kūno nariai. - Izaijo 61:10; Filipiečiams 3:9; 1 Korintiečiams 12:12,27

Todėl kasdien tarnaukime ir aukosime Dievui, jo tiesos ir teisingumo reikalui bei savo broliams Kristuje. Taip pat būkime įsitraukę į "Karalystės Evangelijos" skelbimą vargšams dejuojantiems šio pasaulio kūriniais. (Mt 24, 14). "Juk tokios aukos Dievui patinka". Taip mūsų "šlovinimo auka" atneš garbę ir šlovę mūsų mylinčiam Dangiškajam Tėvui ir Jo Sūnui Jėzui Kristui, mūsų Viešpačiui.